

МОЛОДІЙ КОМУНІСТИЧНИЙ НАР

М. Д. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКСМУ

Рік видання VIII ● № 130 (830).

СЕРЕДА, 1 ЛИСТОПАДА 1967 РОКУ.

Ціна 2 коп.

ЛАУРЕАТИ ПРЕМІЙ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ

Бюро ЦК ВЛКСМ, розглянувши питання про присудження премій Ленінського комсомолу, постановляє присудити премії Ленінського комсомолу 1967 року за твори літератури і мистецтва з врученням диплома і медалі лауреата:

БАТАЛОВУ О. В., кіноакторові — за створення образів радянської молоді людини в кінофільмах «Дорога моя людина», «Летять журавлі», «Дев'ять днів одного року» та ін;

ГНАТЮКУ Д. М., солістові Київського театру опери та балету ім. Т. Г. Шевченка — за концертно-виконавську діяльність і активну пропаганду радянської пісні;

ГОЛОВНИЦЬКОМУ Л. М., скульпторові — за створення скульптури «Орлятко» — пам'ятника комсомольцям-героям Жовтневої революції і громадянської війни на Уралі;

КРОЛІСУ Г. Е., художникові — за створення

серії графічних робіт про радянську молодь;

ЛОКТЕВУ В. С., керівникові ансамблю пісні і танцю Московського міського палацу піонерів — за велику роботу по естетичному вихованню підростаючого покоління;

СУЛЕЙМЕНОВУ Олжасу, поетові — за книгу віршів «Добрий час сходу сонця»;

ТЕОДОРАКІСУ Мікісу, композиторові (Греція) — за пісні мужності і свободи, що кличуть молодь на боротьбу проти гноблення, фашизму, за мир і краще майбутнє;

ТРЕТЬЯКОВУ В. В., скрипалю, студентові Московської державної консерваторії за концертно-виконавську діяльність і високу майстерність, виявлені на міжнародних і всесоюзних конкурсах;

М. ФІЛІППУ ЖЕРАРУ, композиторові, **Жану ДРЕЖАКУ**, поетові (Франція) — за створення пісні «Жовтень», присвяченої 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, а також циклу пісень про боротьбу французьких трудящих за свободу й мир;

БРЕСТСЬКОМУ ОБЛАСНОМУ ДРАМАТИЧНОМУ ТЕАТРОВІ ІМЕНІ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ БІЛОРУСІ — за спектакль «Брестська фортеця»;

УЗБЕЦЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ АНСАМБЛЮ НАРОДНОГО ТАНЦЮ «БАХОР» — за концертно-виконавську діяльність і пропаганду радянського мистецтва.

ЛІТЕРАТОРАМ, МИТЦЯМ, НАУКОВЦЯМ

ЦК ЛКСМ України присудив республіканські премії комсомольські премії імені Миколи Островського за кращі твори літератури і мистецтва та високу виконавську майстерність **П. М. Усенку** — за глибокоідейну та високохудожню книгу «Поезії», куди увійшли кращі, сповнені революційної пристрасності і оптимізму твори про комсомол і радянську молодь, а також за велику громадську діяльність; **В. С. Губаренку** — за оперу «Загибель ескадри» та цикл симфонічних творів; **А. Ю. Мокренку** — за майстерне виконання героїко-патриотичних творів та велику громадську діяльність по комуністичному вихованню молоді; **В. І. Знобі** — за створення пам'ятника письменнику-комуністу **Миколі Островському** в місті Шепетівці; **І. В. Ніколайчуку** — за створення образів незламного бійця Комуністичної партії **Давида Мотузки** у кінофільмі «Бур'ян», **Тараса Шевченка** — у кінофільмі «Сон» та **Івана** у кінофільмі «Тіні забутих предків».

За кращі наукові роботи, відкриття та винаходи республіканські

комсомольські премії імені Миколи Островського присуджено кандидату фізико-математичних наук, старшому науковому співробітнику Інституту кібернетики АН УРСР **А. О. Стогнію** — за цикл «Математичне забезпечення електронних цифрових обчислювальних машин»; кандидатом фізико-математичних наук, старшим науковим співробітником фізико-технічного інституту низьких температур АН УРСР **І. О. Кулику** та **І. К. Яснону** — за роботу «Експериментальне і теоретичне дослідження тунельного ефекту Джозефсона в надпровідниках»; науковим співробітником ордена Леніна та Трудового Червоного Прапора інституту електрозварювання ім. Є. О. Патона АН УРСР **С. М. Білецькому**, **Е. Ю. Бурменку**, **В. М. Голіньку**, **О. Б. Молодкіну**, **І. С. Пілішенку** — за роботу «Створення нових економічних зварювальних конструкцій і технології їх виготовлення».

Лауреатам премії імені М. Островського вручаються дипломи, лауреатські знаки та грошова премія в розмірі 2000 карбованців.

(ПАТАУ).

СЕРЦЯ І КВІТИ ГЕРОЯМ

Того недільного дня новомиргородці і їх земляки — воїни, які служать в різних кутках країни, прийшли в парк на відкриття обеліска Слави комсомольцям району, що загинули на фронтах громадянської та Великої Вітчизняної воєн. В урочистій хвилині мовчання застигли поруч сивий ветеран, стара жінка і юна піонерка. Що думалось їм в ту хвилину, коли навколо стояла тиша і

лише було чути, як з дерев облітає золотаве листя? Колишній боєць пригадував бойових побратимів, які ціною свого життя захистили в борні рідну країну. В глибокій скорботі схилила голову мати, яка не дочекалася сина з походу. Червоногалстучна школярка вшитується в хвилюючі сторінки героїчних справ батьків. На шпалі п'ятнадцятиметрового обеліска грає осіннє сонце. Воно якось

по-особливому бачиться підполковнику у відставці **Г. Р. Степанову**. Ветеран війни розповідає про священну війну, про грізні бої проти ворога.

— Нам, молодим, випало велике щастя навчатись, працювати і жити в країні, яка будує комунізм. Це право завойоване ціною життя наших батьків. І сьогодні ми схилимо голови перед тими, хто звершував подвиг, перед світлою пам'яттю полеглих в бою, — говорить учениця Новомиргородської СШ № 2 **Таня Шаповалова**.

В тиші осіннього дня звучить клятва комсомольців Новомиргородщини.

— Пролетарською правдою нашою, гартованою у полум'я революції, кров'ю комсомольців, які відстояли її в роки Великої Вітчизняної війни, своєю печалю матерів клянemoся вічно нести в своїх серцях вогонь, запалений серцями наших попередників, бути вірними запобіганням великого Леніна.

— Клянemoся! Клянemoся! Клянemoся! — лунає над парком.

Сколихнули повітря залпи салюту, що його дали воїни Кіровоградського гарнізону. Лягли до підніжжя обеліска осінні квіти. Квіти вдачних поколінь, синів і дочок героїв громадянської і Великої Вітчизняної воєн.

МОЛОДЬ ДОПОВІДАЄ ЖОВТНЮ

ПЛЕНУМИ РАЙКОМІВ
КОМСОМОЛУ

НОВОУКРАЇНКА. (Телефоном). 28 жовтня відбувся пленум райкому комсомолу, який підбив підсумки соціалістичного змагання комсомольців і молоді на честь 50-річчя Великої Жовтня. За успіхи в змаганні нагороджено пам'ятними прапорами райкому комсомолу комсомольські організації колгоспу імені Жданова та Новоукраїнської середньої школи № 6, пам'ятними вимпелами райкому комсомолу — колектив Рівнянської школи-інтернату. Кращого тракториста району **Аркадія Колотіна** з артилі імені ХХ з'їзду КПРС та кращу доярку **Марію Бірюх** з колгоспу «Украї-

на» також відзначено пам'ятними вимпелами, велику групу молодих передовиків нагороджено грамотами райкому партії, обкому та райкому комсомолу.

29 жовтня відбулися тематичні збори райцентрівської молоді «П'ятиорденосний Ленінський комсомол». Вони закінчилися факельним походом і покладенням вінків до пам'ятників загиблим воїнам.

МАЛІА ВІСКА. Революційні пісні лінули від районного Будинку культури задво до початку пленуму. Коли внесли прапор районної комсомольської організації, «Пісня про тривожену молодість» зринула і в залі.

Секретар райкому комсомолу **Олександр Крючок** у своїй доповіді, виступаючи — секретар комсомольської організації колгоспу «Шлях Леніна» **Станіслав Палій**, секретар комсомольської організації цукрокомбінату **Марія Громадська** та інші доповіли про здобутки молодих у перед'ювілейному змаганні.

Велику групу молодих передовиків

виробництва було нагороджено грамотами обкому і райкому комсомолу.

КРЕМГЕС. Учасниками пленуму були не тільки комсомольці, які носять квиток зразка 1967 року, а й люди з легендарними біографіями — Герой Радянського Союзу **М. І. Євсєєв**, Герой Соціалістичної Праці **М. Д. Карпов**, делегат ХХІІІ з'їзду КПРС **Н. О. Сухіна**, учасник будівництва п'яти ГЕС **О. Н. Цибульський** та інші. Перед початком пленуму представники трьох поколінь поклали квіти до пам'ятника **В. І. Леніну**, а потім вже повели мову про славні здобутки молодих.

ОНУФРІВКА. Після пленуму відбувся факельний похід. До сотень комсомольців приєднались тисячі жителів села.

Тьмяно виблискує у світлі факелів пам'ятник загиблим воїнам. Людей — не полічити. І вони все йдуть і йдуть, покладаючи квіти. І раптом вшухає стишений гул. Вечірню тишу будить полум'яна клятва комсомольців на вірність Партії, на вірність Леніну.

СТАЛИ відомі імена лауреатів премії Ленінського комсомолу 1967 року. Ці премії, встановлені ЦК ВЛКСМ напередодні XV з'їзду комсомолу, сказав у розмові з кореспондентом ТАРС завідувачий відділом пропаганди і агітації Центрального Комітету ВЛКСМ В. Ганічев, вручаються від імені всієї молоді Радянської країни, від імені найбільш вимогливих і чуйних читачів, глядачів, слухачів.

Які ж твори, автори і виконавці вибрані з великої кількості претендентів на здобуття премії Ленінського комсомолу?

Премію присуджено поетові **Олжасу Сулейменову** за книгу віршів

самбля народного танцю «Бахор», що його висунув на премію ЦК ЛКСМ Узбекистану.

Цей ансамбль створено в дні підготовки до шостого Всесвітнього фестивалю молоді в 1957 році. За десять років колектив підготував і показав глядачам понад 80 масових і сольних танців. Його солісти не раз виїжджали на всесоюзні і республіканські комсомольські будови, виступали в усіх кутках своєї республіки. Особливою популярністю користуються танцювальні сюїти на сучасні теми: «Свято бавовни», узбецька сюїта «Пілля» («Шоак»). Репертуар «Ба-

кої області, ЦК ЛКСМ Киргизії.

У галузі образотворчого мистецтва ЦК ВЛКСМ присудив премію Ленінського комсомолу скульпторів, заслуженому художникові РРФСР **Льву Миколайовичу Головицькому**, якого висунув Челябінський обком ВЛКСМ, і молодому латиському художникові **Гуннару Едуардовичу Кроллісу**.

Талант скульптора, його вірність пролетарському Уралові здобули Л. М. Головицькому палку любові і повагу молоді Челябінської області. Він постійно працює над темами історії Радянської Батьківщини, створює образи героїв нашої Вітчизни. Серед його робіт чи не найсильнішою є 4-метровий бронзовий скульптура «Орляк» — пам'ятник комсомольцям-героям громадянської війни, яку встановлено в Челябінську в день 40-річчя ВЛКСМ.

Автор створив чудової сили узагальнений образ комсомольців 20-х років. Біля пам'ятника побували мільйони людей. Кожна велика комсомольська справа тепер починається біля «Орляка».

Комітет комсомолу швейної фірми «Латвія», комсомольська організація Управління книжкової торгівлі Комітету по пресі при Раді Міністрів Латвійської РСР і ЦК ЛКСМ Латвії висунули кандидатуру **Гуннара Едуардовича Кролліса**.

Творчість Кролліса покоре своє самобутність. У своїх творах художник утверджує значність героїчних буднів радянської молоді, чистоту її духовного світу. Його цикл «Поєма про Радянську Латвію», твори «Нова Юг», «Моя Рига», графічні аркуші про комсомольські будови передають велич нашої епохи і наших ідей, красу трудових подвигів радянської людини.

Вперше в цьому році премії Ленінського комсомолу присуджуються зарубіжним діячам літератури і мистецтва. Лауреатами стали грецький композитор **Мікіс Теодоракіс** і два французи — композитор **Марі Філіпп Жерар** і поет **Жан Дрежар**.

Ім'я видатного грецького композитора, антифашиста і патріота **Мікіса Теодоракіса** відоме сьогодні в усьому світі. В його творах — симфоніях, ораторіях і піснях, створених на вірші відомих поетів Греції, відбилась душа народу, його мужність і героїзм, його світла віра в майбутнє.

Радянська молодь уже давно знає пісні французького композитора **Марі Філіппа Жерара**. Композитор-комуніст часто виступав в робітничих кафе, його пісні співав на демонстраціях і мітингах демократична Франція.

Пісня «Жовтень», написана в співдружності з поетом **Жаном Дрежаром**, — один з найкращих творів **Марі Філіппа Жерара**. В Москві вона вперше прозвучала у виконавці талановитої французької співачки **Жюльєтт Греко** і відразу здобула популярність у радянських слухачів.

Такими є твори, автори і виконавці, яким припала велика честь стати лауреатами премії Ленінського комсомолу в рік 50-річчя Великого Жовтня. Поздоровляючи їх із заслуженою нагородою, молодь країни бажає їм нових творчих успіхів.

КОМСОМОЛОМ ВІДЗНАЧЕНІ

«Добрий час сходу сонця». Його кандидатура була висунута Павлодарським обласним літературним об'єднанням імені П. Васильєва, заводським літературним об'єднанням «Факел» і редакцією багатотиражної газети «Тракторостроитель» Павлодарського тракторного заводу, ЦК ЛКСМ Казахстану, правлінням Спілки письменників Казахстану, Східно-Казахстанським обкомом ЛКСМ Казахстану.

Олжас Сулейменов уже в ранніх своїх творах зарекомендував себе як поет великої громадянської теми. Першою його поетичною збіркою була книга «Аргамак». Потім вийшла поема «Земле, вклонись людині!». За цією поемою пішли збірки віршів «Сонячні ночі», «Ніч-паризжанка» і «Добрий час сходу сонця». Зараз готується до видання нова поетична збірка.

Визнання **О. Сулейменова** пояснюється не тільки напрочуд сильним і своєрідним поетичним талантом. Вірші і поеми **О. Сулейменова** пройняті гострим і глибоким почуттям сучасності та соціалістичного гуманізму.

Близько 13 років на сцені Брестського обласного драматичного театру імені Ленінського комсомолу Білорусії йде п'єса «Брестська фортеця». Цей спектакль, що став школою мужності для юнацтва, ЦК ЛКСМ Білорусії і Міністерство культури республіки висунули на здобуття премії, і він гідно відзначений.

З дня прем'єри «Брестської фортеці» подивилося понад 320 тисяч чоловік, а показ по центральному телебаченню розширив аудиторію глядачів до кількох десятків мільйонів чоловік. Спектакль витримав більш як 600 вистав.

Колектив театру, половина якого — молодь, проводить велику громадську роботу. При театрі створено народну молодіжну студію, актори театру виступають з шефськими спектаклями на підприємствах, у колгоспах і радгоспах, проводять семінари керівників гуртків художньої самодіяльності, виступають перед молоддю з лекціями та бесідами про мистецтво.

В галузі музичного мистецтва і концертно-виконавської діяльності лауреатом заслужено став **Узбецький державний ан-**

хора» — це гімн радості життя, творення, кохання, миру.

Лауреатом премії Ленінського комсомолу став керівник ансамблю пісні й танцю Московського міського палацу піонерів і школярів, заслужений діяч мистецтва РРФСР **Володимир Сергійович Локтев**. Він вже 30 років керує цим чудовим колективом, виростив на одно покоління працівників мистецтва. До репертуару ансамблю включено пісні і танці народів СРСР і народів світу.

За виконавську діяльність ЦК ВЛКСМ присудив дві премії. Одну з них одержав студент Московської державної консерваторії скрипаль **Віктор Третьяков**, другу — соліст Київського театру опери та балету імені Т. Г. Шевченка **Дмитро Гнатюк**.

Студентом першого курсу консерваторії **Віктор Третьяков** взяв участь спочатку у всесоюзному, а потім у міжнародному конкурсі музикантів-віконавців імені П. І. Чайковського 1966 року у Москві і завоював на цих конкурсах перші премії. **Віктор** успішно виступав з концертами в багатьох містах Російської Федерації, України, Білорусії, Литви, Латвії, Естонії і Закавказзя, виїжджав в Італію, Австрію, Фінляндію, Португалію. Все це не зважає молодому музикантові бути кращим студентом консерваторії.

Широко відомий у нашій країні молодий оперний співак **Дмитро Гнатюк**. За роки роботи в театрі він виступив у багатьох відповідальних партіях. **Гнатюк** часто дає концерти. В його репертуарі класичні твори і пісні сучасних композиторів. Він один з найкращих пропагандистів творчості багатьох українських радянських композиторів.

Премію Ленінського комсомолу присуджено кіноакторові **Олексію Володимировичу Баталову**. За 14 років роботи в кіно **Олексій Баталов** зіграв багато ролей, і кожна його нова роль, кожний його герой здобуває симпатії молоді. Образи, створені ним у кіно, розкривають кращі риси радянської людини, героя нашого часу. Комсомольці 60-х років «робили життя» з **Володимира Устименка** і **Дмитра Гусева**. Кандидатуру **Баталова** висунула молодь всесоюзної ударної будови Токтогульської ГЕС, Обнінський міський ВЛКСМ Калузь-

МЕДАЛІСТКА

У РАЙОНІ НОВИНА: випускники Великотроїцької середньої школи вирішили всім класом залишитись працювати в колгоспі. Першою про це заявила медалістка **Ніна Торбан**. В клубі тоді гомоніли:

— **Мабуть, у конторі працюватиме.**
А вона пішла в щойно створену бригаду, яка заготовляла для худоби корми. Працювала на силосованні кукурудзи, на заготівлі сіна. Аж ось лихо — захворіла мати. І **Ніна Торбан** пішла замість неї працювати на свиноферму.

Перший місяць роботи. В колгоспній стінній повідомлення: «Серед найкращих свинок комсомолка **Н. Торбан**. Приріст живої ваги кожної голови тварин, яких вона доглядає, досяг 500 грамів...» А через два місяці ця цифра зросла до 680.

Приїжджає на ферму агіткульбригада. І разом зі співаками виступає медалістка. В червоній куток ферми рідко доводиться посилати агітатора — там є комсомолка **Ніна Торбан**.

А вечорами — за книгою. Бо ж твердо вирішила вчитись у сільськогосподарській академії.

...Секретарка недовіриливо дивиться на дівчину.
— То кажеш, медалістка? Мабуть, одразу з шкільної партії?
Ніна хвилюється.
— Подивіться характеристику...
Невдовзі у Великі Троїци надійшов лист. Ніна Торбан писала: «У мене радість — я студентка Київської сільськогосподарської академії...»

В. ДАVIDЯК,
секретар Ульяновського району ЛКСМУ.

На фото: **Н. ТОРБАН.**

ЖОВТЕНЬ АСТАФЕТА УЛЬЯНОВІЦЬ

ЗА ДВЕРИМА — тупіт чобіт. І го-
мін.

— **Ану відкривай, гаспиде!**
Стояв у коридорі і прислухався до інших голосів. А там, надворі, знову:

— **Не лютуй, Марфо.** Він же не ворог нам. Хіба забула, як забирав у куркульні приховану пшеницю та в спільну комору завозив? А як мої діти пухля од голоду, сам зайшов до мене з підпалком житнього хліба. Не вже не заради нашого спокою він не спав ночами, за дільницями з бородачами стинався? А йому ж тільки двадцять...

Знову гомін. І голос розлюченої баби:

— **Ти не забивай мені баки.** Хай краще оддасть ключі від церкви. І ч який знайшовся: гульки в святому місці задумав кофти...

Гуркіт в двері. І вже чоловічий голос:

— **Та не церемоньтеся з ним, богохулником...**

Юрба жінок кинулась до входу в сільраду. Почали трощити двері. **Іван Драчук** вийшов на поріг.

— **Та отямтесь, нарешті...**

Обступили, кинули додолу. Зв'язали руки. За спинами оскаженілих бабів молодий голова сільради знову почув вороже:

— **До річки його...** Одразу віддасть ключ...

Стояв по шию в колідній воді.

— **Кажі, де ключ, бо каменюка потягне на дно.**

— **Втопите мене — двері доведеться вибивати.** А то ж святість... Краще в неділю приходьте туди. Сам відчилю...

Відкрив. Та замість монотонного голосу сільського дяка ті, що вчора

хотіли втопити голову сільради, почули пісню **Наталяки-полтавки**. Потім на сцені з'явився гурт юнаків та дівчат. Серед них — **Іван Драчук**. І сплило од дерев'яних стін відлуння мелодії «Вічного революціонера». Після хору знову співав **Іван**. Виконував пісню «Ой, дівчино, куди йдеш?». А ведучий звернувся до тих, хто мовчки стояв на виході з церкви:

— **Ви, шановне жіноцтво, не злітяться на нашого Івана.** Він же в час перший

СВІТЛО РІДНИХ ІМЕН

комсомолець. А минулого тижня — комуністом став. І я певен: ви полюбите його. Бо він же для вас старастя...

І полюбили. Полюбили тоді, як він разом з усіма грушанами брав у руки кошу і йшов жинувати. А як очолив колгосп, під час обжинків підкидали його на руках. Бо керований **Іваном Драчуком** колгосп у районі не поступав нікому з першості. Сам **Постишев** сказав добре слово про грушан. А невдовзі за звитяжну працю вони отримали од держави дарунок — в **Грушці** було збудовано Палац культури.

Рік, десять літ, двадцять обирали хлібороби його своїм ватажком. Спливав третій десяток. Пізно вночі він

(Закінчення на 3-й стор.)

400 молодих звитяжців Кіровоградщини пройшли в жовтні спеціальним парадом по ленінських місцях. Біля стін **Мавзоєю В. І. Леніна** вони владис партії, вождя, революції на вірність. Серед туристів **Буян** і хлібороби **Ульяновського району**. Це загадка про **Москву** — фотознімок, що зроблений біля кремлівських стін.

ЖОВТНЕВА ЕСТАФЕТА УЛЬЯНОВЦІВ

СВІТЛО РІДНИХ ІМЕН

(Закінчення. Початок на 2-й стор.) повернувся з поля. А вранці не при- йшов...

Того дня в Грушці було троє весіль. Та коли біля хати прославленого голо- ви колгоспу, першого комсомольця, ор- ганізатора колективних господарств зринула траурна мелодія, замовкли ве- сільні оркестри. Все село рушило цент- ральною вулицею.

Поставили йомуobelіск, обсадили квітами. І щороку, коли грушани справляють обжинки, до нього прямує колона молодих хліборобів. Вони не- суть Івану Драчуку рожеві троянди і великий сніп жита...

Біля контори стоїть дебелий кінь, креше підковою суху землю. Верш- ник — позновода дівчина. Коса спадає на груди, а на обличчі квіте рум'я- нець.

Голова колгоспу до неї: — То що, поїдеш в МТС? — А хто ж буде старшим конюхом? — Заміну тобі знайдемо. А от тракт- орнетом не кожен хоче бути.

Поїхала. А через місяць в Кам'яно- му Броді — дивина: Фросина Таба- чук промчала сільським майданом на тракторі. Впоралася з оранкою в свое- му колгоспі, поїхала в Христофорівку, потім в Таужну.

Аж ось знову несподіванка: в МТС прибули перші автомашини. Лише три водії стали їх господарями. Один гру- зовик стояв без дії. Фросина тоді пра- цювала на скіртуванні соломи в Хри- стофорівці. Почувши про автомашини, приїхала в МТС. Та й до Павла Бон- даря:

— Навчіть мене і цього діла. Я швидко все втямлю...

І тої осені комсомолка Фросина Та- бачук вже не на тракторі, а грузови-

ком їздила в колгоспи, розвозила за- пасні частини, допомагала на місцях лагодити механізми.

...Центральне подвір'я МТС. Всюди поламані плуги, розчавлені кузови ав- томашин, купи брухту. Шойно сфор- мована бригада ремонтників у відчай. Чоловіки бідкались:

— Ну й наробив нам німець клопо- ту. Не один рік доведеться оце дб्रो лагодити. Та й що з цих цяцок зро- биш. Тут треба столичного інженера.

Безнадійно оглядали попсовані тракторні мотори, сіралки. А Фроси- на поралась біля трофейного легково- го автомобіля.

— А що, як цей лімузин облити ці- люшою водою? — жартувала.

— Спробуй! — лукавили чоловіки.

Через декілька днів Фросина Таба- чук підїхала до директорського бу- динку:

— Приймайте!

Одразу ж почала збирати деталі до грузовика.

— Цього вже нікому не віддам, — казала. — Сама їздитиму...

...Околиця Києва. На перехресті мі- ліціонер зупинив автомашину.

— Ваші права... — Ось. Ретельно оглядає їх. А потім: — Все гаразд. Лиш ніяк не збагну, що це за марка автомашини... — Ульянівська, наша. Самі склали. Міліціонер сміється. Мовчки сідає в кабіну, сам веде грузовик до відділення міліції. Там ог- лянули автомашину, видали Фросині потрібний документ.

— Ну й діла у вас! — тішився кня- нини. — Зробили все до ладу. — Доводиться бути інженерами...

Три-чотири рази на місяць вируша- ла Фросина до Києва, привозила в Ульянівку деталі до тракторів. А якось взимку в дорозі її застала хур- товнина. Довго не поверталася шофер- ка додому. Рідні вже думали, що її десь замело. І цього льду не сталося. Бо трапилось несподіване: зігнувся мо- тор. Фросина під час заметілі полаго- дила його і таки привезла запчастини в МТС. Обморозила ноги, але не ки- нула техніку: почала працювати в майстерні слюсарем...

М. ШЕВЧУК.

АКОРДИ, ЩО ВЕЛИ НА ШТУРМ

Вулицею крокують ше- ренги музикантів. Сур- млять труби, озиваються ба- рабани. Звучить мелодія

маршу, під яку йшли на барикади перші комунари. І ось оркестр вже на площі імені Кірова.

Аж ось диригент змахує рукою, і тисячний хор починає «Інтернаціонал». По- тім звучить «Вічний революціонер». Цю пісню вико- нує хорова капела педаго- гічного інституту. Демон- струють свою хорову май-

стерність вчителі, студенти музучилища, лікарі, капела заводу «Червона зірка». Виконуються мелодії, що звучали в жовтні 1917-го року, на фронтах громадян- ської війни, в буремні роки Великої Вітчизняної війни. Останньою звучить пісня «Широка страна моя род- ная». Виконує її знову зве- денний хор.

Жовтневі акорди, що прозвучали минулої неділі на святі революційної пісні, яке було влаштоване в Кі- ровограді на честь золото- го ювілею Радянської вла- ди, нагадали робітникам, хліборобу, юнакові про той звитязний шлях, який по- чався 50 років тому.

І. НАЗАРТІЙ.

ІДУТЬ піонери. Пли- нуть червоногал- стучим прибоєм до пло- щі імені Кірова.

2-го жовтня плем'я піонерське стало на ле- нінську вахту праці. І ось тепер — в день на- родження комсомолу — піонерія звітує перед Батьківщиною.

Вишикувались на пло- щі зведені піонерські дружини міст і районів області. Під сигнал фан- фаристів зринає поклик ведучої Алли Киричен- ко:

— Партії Леніна, наро- дові, 50-річчю Радян- ської влади — свято на- ше присвячується!

Ще одна мить, і впли- ває на площу прапор об- ласної піонерської ор- ганізації. Урочисто відлу- чують слова заклику секретаря обкому партії Н. П. Сухаревської:

— Піонери! До бо- ротьби за справу Кому-

Учасники зіркової еста- фети сходять з мотоцик- лів і вручають комсо- мольським та партійним ватажкам області рапор- ти. В отих мальовничих альбомах — золотосні поклади піонерських до- сягнень в навчанні, пра- ці, відпочинку. Давайте перелістаємо — хоч ви- бірково — кілька сторі- нок піонерської доб- лести.

Не соромили честі батьків своїх піонери Онуфрїївщини. Під час трудової вахти вони доб- ре навчались, а також зібрали 188 тонн метало- брухту, 5 тонн макула- турки, 230 кілограмів жо- лудів, 1800 кілограмів шипшини, на 2465 карбо- ванців розповсюдили

книг. Визволяючи місто Зна- м'янку, полягли смертю хоробрих Герой Радян- ського Союзу М. Пана- рин та його друзі Ю. Ко-

Піонерські рапорти — 50-річчю Жовтня.

Завжди напоготові!

весниками із Самарканд- ського дитбудинку, де раніше виховувався М. Панарин. Вихованці цього дитбудинку прове- ли влітку десять неза- бутніх днів у гостях сво- їх знам'янських друзів.

А клуб «Світлячок» су- боотцівської піонерії під- готував до ювілею блис- кучу концертну програ- му. Хлопчики й дівчатка демонстрували свої та- ланти на тваринницьких фермах, тракторних ста- нах, в дитясах.

Звітує юнь дружини імені Олега Кошового Компаніївської середньої школи.

— Ми ростемо сильни- ми і загартованими. Має- мо 52 спортсмени-роз- рядники, 12 піонерів-суд- дів з різних видів спор-

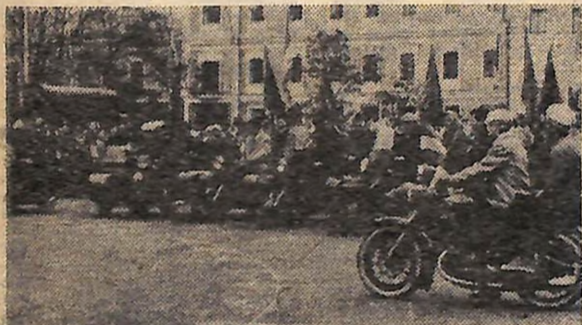
ту, 12 громадських ін- структорів. В районних спортивних змаганнях на- ша дружина виборола перше місце.

Названо лише крапли- ни здобутків з піонер- ського океану добра й звитязи. Але й в крапли- ні можна побачити сонце. І за все це піоне- рів теплим словом вітали старий більшовик Терьо- шин О. Я., секретар об- кому партії Сухаревська Н. П., секретар обкому комсомолу Кулагіна С. Й., завідуючий обком- стельмухов Д. Ю.

І знов звучать марші. Піонерія прямує до па- м'ятника В. І. Леніну. Кладуть Іллічеві квіти.

А потім перед учасни- ками зіркової естафети гостинно відчинив двері Палац піонерів. В до- машній, невимушеній об- становці розгорівся «Вог- ник». Піонери оповідали про свої успіхи, слухали приязні слова своїх стар- ших порадників — ком- сомольців і комуністів. І все це чергувалося з піс- нями, танцями, віршами. Революційна пісня «Смі- ло у ногу рушайте» по- родила в пам'яті старого більшовика О. Я. Терьо- шина хвилюючий спогад...

А. УМАНСЬКИЙ. Фото В. ЛОГВИНА та О. КУЗНЕЦОВА.

На площі імені Кірова вишикувались учасники зіркової естафети.

ністичної партії Радян- ського Союзу будьте на- поготові!

А коли скінчилась мел- одія Гімну нашої краї- ни на площу вигулькну- ла колона мотоциклістів.

Завжди напоготові!

В ОБКОМІ ЛКСМУ

УЖИНОК 378 БРИГАД

Дбаючи про високу продуктивність громадського тваринництва, 20 липня десятки комсомольсько-моло- діжних бригад, сотні окремих молодих ентузіастів включились в ударний двомісячник по заготівлі кор- мів, який було оголошено обласним комітетом комсо- молу. До 20 вересня тривала боротьба за кожен кіло- грам сіна, кукурудзяного силосу, інших кормів. За роботою молодих звитязців стежили листи комсо- мольського прожектора, про хід змагання розповіда- лось на сторінках «Молодого комунара».

Перше місце в соціалістичному змаганні по заготів- лі кормів для громадського тваринництва присудже- но Новоукраїнській районній комсомольській органі- зації (перший секретар райкому ЛКСМУ Ю. Целих). Її нагороджено Почесною грамотою обкому ЛКСМУ і занесено до Книги Пошани обласної комсомольської організації.

Друге та третє місця — за Олександрівською (пер- ший секретар райкому ЛКСМУ О. Усатенко) та Ново- городківською (перший секретар райкому ЛКСМУ П. Хомутенко) районними організаціями. Їх теж на- городжено Почесними грамотами обкому ЛКСМУ.

Почесними грамотами обкому ЛКСМУ нагородже- но переможців соціалістичного змагання по заготівлі кормів для громадського тваринництва:

Первинні комсомольські організації колгоспів імені ХХІІ з'їзду КПРС Новомиргородського району (секретар Валентина Цуркан), імені Урицького Компа- ніївського району (секретар Микола Бутузів), «Росія» Новоукраїнського району (секретар Анатолій Марчинський), імені Свердлова Олександрівського району (секретар Георгій Матрохін), «Ленінська правда» Маловісиківського району (секретар Анато- лій Потьомкін), імені Жданова Новоукраїнського рай- ону (секретар Віктор Волохов), імені Куйбищева (секретар комсомольської організації Олександр Ку- стов) та «Червоний партизан» (секретар Іван Яковен- ко) Олександрівського району, імені Мічуріна Олек- сандрівського району (секретар Володимир Вовк), імені Котельського Знам'янського району (секретар Іван Лопата), «Україна» Знам'янського району (сек- ретар Іван Кукса);

Комсомольсько-молодіжну бригаду колгоспу «Маяк комунізму» Голованівського району (секретар бригад- ної комсомольської організації Володимир Заболот- кий);

Комсомольсько-молодіжні екіпажі з колгоспів: імені Орджонікідзе Новгородківського району (тракторист Надія Медникова, шофери Дмитро Федчик та Анато- лій Шевченко), «Дружба» Олександрівського району (комбайнер Іван Вовкодав), «Аврора» Олександрів- ського району (комбайнер Іван Грановський), імені Калініна Новгородківського району (тракторист Пав- ло Врусник, шофери Василь Березнюк та Андрій Вер- бовий), імені Ульянова Голованівського району (трак- торист Петро Тадішський), «Росія» (комбайнер Се- мен Диченко, тракторист Микола Вершадський) та «Родина» (комбайнер Семен Янішевський, тракто- ристка Марія Кореняк) Ульянівського району, імені Кірова Устинівського району (комбайнер Павло Ко- роїд);

Анатолія Демченка — ланкового механізованої ланки колгоспу імені Куйбищева Олександрівського району, Миколу Дядюру — шофера колгоспу імені Дзержинського Олександрівського району, Василя Мірошніченка та Олександра Легенького — шоферів Новгородківського райвідділення «Сільгосптехніки», Миколу Романенка — комбайнера та Івана Мартиню- вича — тракториста з колгоспу імені Урицького Ком- паніївського району, Івана Шникаренка — комбайнера колгоспу імені Фрунзе Компаніївського району, Ми- колу Гончаренка — комбайнера, Віктора Горбенка — тракториста, Григорія Коряченка та Анатолія Спіль- ника — шоферів колгоспу імені Ульянова Кремгесів- ського району, Василя Стороженка — комбайнера кол- госпу імені ХХІ з'їзду КПРС Кремгесівського району, Анатолія Колодія — шофера колгоспу «Рассвет» Голованівського району, Петра Перевертія — шофе- ра колгоспу імені Суворова Новомиргородського рай- ону, Сергія Шевченка — тракториста колгоспу «Більшовик» Маловісиківського району.

ВОНИ ЗАХИЩАЛИ ЗДОБУТКИ ЖОВТНЯ

Є ЛЮДИ, про яких годилось би поєми писати. Один з цієї когорти — Валерій Олександрович Верхоланцев. Випало на його долю немало грізних випробувань. Військовий льотчик, він чесно пройшов крізь солону купіль Великої Вітчизняної.

Трагедійний 1941-й. Німець з усіх сил пнеється до Москви. Древній Смоленськ, обливаючись кров'ю, півмісяця прикривав столицю.

В німій тривозі замерла ескадрилья льотчиків бомбардувальної авіації. Вхо-

тлю. Що їм до того, що вже другий рік в страшних ранах ходить по своїй орбіті земля-матінка. Посидіти б отут з коханою в мирну пору, солов'ями любуючись, чомусь недоречно подумалося старшому лейтенантові Верхоланцеву. Але ж вона далеко за лінією фронту.

І тієї ж миті різке: «По машинах!» Шістька бомбардувальників, очолювана Верхоланцевим, в супроводі десятка винищувачів направились на Курськ. Йшли високо, маскуючись у хмарах. Через кілька десятків хвилин розвернулись над Курським вокзалом.

Від вхідної до вихідної стрілки він був захарачений ешелонами з солдатами і технікою. Як потім повідомили підпільники, більше трьохсот гітлерівців перестали того ранку мріяти про «дранг нах остен».

А винищувачі наші вчинили наліт на розташований поблизу аеродром.

Симало мессерів присохло тоді на курській землі.

Так воював Валерій Верхоланцев. Аж поки під Варшавою не дістав важкого поранення. Обливаючись кров'ю, він довів «Іла» до аеродрому. Приземлився і знепритомнів.

Потяглись тоскні госпітальні дні. Пам'ять про живих і загиблих друзів під-

„ГОСТИНЦІ“ Валерія ВЕРХОЛАНЦЕВА

ді командира ескадрильї капітана Маміна відчувалась напруженість і бентежність.

— Хто готовий до виконання особливого завдання вищого командування — два кроки вперед!

Хвилинка замінки, і враз вся ескадрилья подалась на два кроки.

— Дякую за службу! — розпогодилось на хвилику обличчя капітана. — Але потрібно два екіпажі... Підуть на завдання Верхоланцев і Почивалов.

А завдання полягало ось у чому. Ворог сконцентрував на одному з аеродромів силу-силенну літаків. Ця армада мала нанести бомбовий удар по Москві. За всяку ціну треба було зірвати зловісний план.

Свою червонозоряну ланку капітан Мамин повів до сходу сонця. Дістались до цілі без перешкод. Знахобнілі фашисти вже не чекали серйозного опору нашої авіації. І ось тепер на їх голови посипались гостинці. Чернохресті бомбардувальники спалахували, як смолоскипи. Справжнісінький шарварок творився на аеродромі.

Та коли розверталися вдруге, зенітний снаряд влучив у машину капітана Маміна. В навушниках почулась його остання команда:

— Бомбування продовжувати...

А свій бомбардувальник капітан Мамин направив прямо у вороже тирловисько.

Відбомбившись, повернули додому. Вже над янією фронту зіткнулися з сімкою «Хейнкелів». Верхоланцев різко відвернув вбік. Маневр, ще маневр. Сірий крук, не розраховувавши повороту, вірізається в землю.

— Туди тобі дорога. — Почивалов напружає смертоносний струмінь свого кулемета в череву другого стержатника. Той звалюється. В решти не витримали нерви: розвернулись і пішли геть.

В цій блискавичній сутичці загинув штурман Почивалова — Василь Михайлів. А в літаку Верхоланцева техніки нарахували до 300 пробойн. Таке було бойове хрещення Валерія Олександровича.

І полинули фронтові будні. В-пам'ятку ще один епізод. Першотравень 1942. Його святкували по-фронтовому... Польовий аеродром в ліску під Старим Осколом. Дзвінкий сонцеграй. Знамениті курські солоні витюхкують гімн жит-

тримувала його тоді. Нарешті, в Москві витягли з ока осколок, та зору відновили однак не вдалося.

— Відвоював ти своє, друже. Дамось путівку на курорт, там підремонтують тебе, — мовив професор.

— Моє місце на фронті. Я ще літатиму, — відказав на те льотчик.

І добився-таки свого правдами і неправдами. Знову літає. І останній, 177-й бойовий виліт здійснив над переможе-ним Берліном.

Це лише окремі штрихи життя. Зараз цю скромну людину часто можна побачити серед учнів Кіровоградського кооперативного технікуму. Там Герой Радянського Союзу Валерій Олександрович Верхоланцев викладає мирну науку — політехномію. Але з авіацією теж не пориває зв'язки — там служить його старший син Валерій.

А. ТАРАНЮК.

ПЕРШЕ В СВІТІ АВТОМАТИЧНЕ СТИКУВАННЯ КОСМІЧНИХ АПАРАТІВ НА ОРБІТІ

30 жовтня 1967 року в Радянському Союзі проведено запуск штучного супутника Землі «Космос-188» для продовження дослідження космічного простору і опрацювання нових систем та елементів конструкції космічних апаратів у відповідності з програмою, оголошеною ТАРС 16 березня 1962 року.

О 12 годині 20 хвилин московського часу вперше в світі було здійснено автоматичне стикування на орбіті штучного супутника Землі «Космос-188» з супутником «Космос-186», запущеним 27 жовтня 1967 року.

О 15 годині 50 хвилин московського часу 30 жовтня за командою з Землі було проведено автоматичне розстикування штучних супутників.

Після успішного завершення програми автоматичних процесів шукання, зближення, стикування і розстикування штучних супутників Землі на орбіті, супутник «Космос-186» і «Космос-188» продовжують політ і проведення дослідження космічного простору.

Здійснення першого в історії автоматичного стикування і розстикування двох штучних супутників Землі на орбіті — новий видатний успіх радянської науки і техніки напередодні славного ювілею 50-річчя Великого Жовтня.

Новий розділ освоєння космосу

Нову перемогу радянської науки — здійснення посадки автоматичної станції «Венера-4» на далекій загадковій планеті вчені нашої країни присвятили світлому святу всього трудового людства — 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

На прес-конференції виступили також кандидат технічних наук В. Є. Ішевський, член-кореспондент АН СРСР С. М. Вернов, академік О. П. Виноградов та інші.

(ТАРС).

Відповідаючи на величезний інтерес, виявлений в усьому світі до польоту й посадки автоматичної станції «Венера-4», і в зв'язку з численними просьбами журналістів, Академія наук СРСР і Міністерство закордонних справ СРСР і Комітет по культурних зв'язках з зарубіжними країнами при Раді Міністрів СРСР 30 жовтня влаштували в Москві прес-конференцію.

Зустріч з радянськими і зарубіжними журналістами відкрив президент Академії наук СРСР М. В. Келдіш. Станція «Венера-4», сказав він, дала багато цінних відомостей про міжпланетний космічний простір, про властивості космічного простору поблизу Венери і вперше дозволила провести безпосередній вимірювання параметрів атмосфери планети. Це новий, великий етап у дослідженні планет Сонячної системи.

М. В. Келдіш розповів далі про техніку проведення корекції і траєкторних вимірювань на трасі Земля — Венера, сплився на підсумках польоту.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ЧЕТВЕР, 2 листопада. Перша програма. 14.55 — «Наш Ленін». Урочисте відкриття пам'ятника В. І. Леніну в Кремлі. (М). 16.00 — Програма передачі. (К). 16.05 — «Золота моль Ленкорань». Видювий телефільм. (К). 16.20 — «Недоспівана пісня». (Дніпропетровськ). 16.45 — «Слухай нас, Батьківщино!» (Тбілісі). 17.00 — Мультифільм «Як стати дорослим». (К). 17.10 — Передача для старшокласників «Ровесник». (Донецьк). 18.00 — «Світ сьогодні». (М). 18.30 — Телевізійні вісті. (К). 18.50 — «3 святом, товариші!». Виступ секретаря Кіровоградського обкому КП України М. Лісняка. (Кіровоград). 19.05 — Телефільм. (Кіровоград). 19.15 — Літературний театр О. Гончар. «Тронка». Передача друга. «Мамайчухи». (К). 19.50 — «Ленін у Польщі». Художній фільм. (К). 21.25. — До 50-річчя Великого Жовтня. «Добрий вечір, хлібороб». (К). 22.20 — Телевізійний театр мініатюр. «Тринадцять стільців». (М).

Друга програма. 18.50 — Розповідь старого більшовика О. Пирогова. (К). 19.50 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Вітрила революції». (Дніпропетровськ). 20.15 — «Слава рукам робочим». Концерт. (Дніпропетровськ).

П'ЯТНИЦЯ, 3 листопада. Перша програма. 9.50 — Урочисте засідання ЦК КПРС, Верховної Ради РРФСР і Верховної Ради РРФСР, присвячене 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Передача з Кремльського Палацу з'їздів. 15.00 — Наша афіша. (К). 15.05 — Для жовтєят. «Іскорка». (Донецьк). 15.30 — Зустріч В. І. Леніна в вартовим». Розповідь старого більшовика В. Подшиваліна. (К). 15.50 — Урочисте засідання ЦК КПРС, Верховної Ради РРФСР і Верховної Ради РРФСР, присвячене 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Передача з Кремльського Палацу з'їздів. 18.35 — Репортаж трудовий перемог. (Кіровоград). 18.50 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Святоковий концерт. Передача з Кремльського Палацу з'їздів. (М). 22.00 — «Естафета новин». Святоковий випуск. (М).

Друга програма. 18.35 — Телевізійні вісті. (К).

ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

ЧЕТВЕР, 2 листопада. 14.55 — «Наш Ленін». Урочисте відкриття пам'ятника В. І. Леніну в Кремлі. 16.00 — Мультифільм «Як стати дорослим». 16.45 — «Недоспівана пісня». 16.45 — Для школярів. «Слухай нас, Батьківщино!» (Тбілісі). 17.00 — Дніпро-

ські новини. 17.10 — Для старшокласників. «Ровесник». (Донецьк). 18.00 — «Світ сьогодні». (М). 18.30 — Телевізійні вісті. 18.50 — Розповідь старого більшовика О. Пирогова. (К). 19.15 — «Мамайчухи». Друга новела з роману О. Гончар «Тронка». (К). 19.50 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Вітрила революції». 20.15 — «Слава рукам робочим». Концерт. 21.25 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Добрий вечір, хлібороб!». (К). 22.20 — Телевізійний театр мініатюр. «Тринадцять стільців». (М).

П'ЯТНИЦЯ, 3 листопада. 9.50 — Урочисте засідання ЦК КПРС, Верховної Ради РРФСР і Верховної Ради РРФСР, присвячене 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Передача з Кремльського Палацу з'їздів. 15.05 — Для жовтєят. «Іскорка». (Донецьк). 15.30 — Зустріч В. І. Леніна в вартовим». Розповідь старого більшовика В. Подшиваліна. (К). 15.50 — Урочисте засідання ЦК КПРС, Верховної Ради РРФСР і Верховної Ради РРФСР, присвячене 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Передача з Кремльського Палацу з'їздів. 18.35 — Телевізійні вісті. 19.00 — Святоковий концерт. Передача з Кремльського Палацу з'їздів. 22.00 — Святоковий випуск естафети новин. (М).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАТВ

ЧЕТВЕР, 2 листопада. 10.30 — Документальний фільм. 11.00 — Художній фільм «Ніссос». 14.55 — «Наш Ленін». Урочисте відкриття пам'ятника В. І. Леніну в Кремлі. 16.00 — Фестиваль телевізійних фільмів. 16.20 — Недоспівана пісня». (Дніпропетровськ). 16.45 — «Слухай нас, Батьківщино!» (Тбілісі). 17.10 — Для старшокласників. «Ровесник». (Донецьк). 18.00 — «Світ сьогодні». (М). 18.30 — Телевізійні вісті. 18.50 — Розповідь старого більшовика О. Пирогова. (К). 19.15 — «Мамайчухи». Друга новела з роману О. Гончар «Тронка». (К). 19.50 — Художній фільм «Ніссос». 21.25 — До 50-річчя Великого Жовтня. «Добрий вечір, хлібороб!». (К). 22.20 — Телевізійний театр мініатюр. «Тринадцять стільців». (М).

П'ЯТНИЦЯ, 3 листопада. 9.50 — Урочисте засідання ЦК КПРС, Верховної Ради РРФСР і Верховної Ради РРФСР, присвячене 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Передача з Кремльського Палацу з'їздів. 18.35 — Репортаж трудовий перемог. (Кіровоград). 18.50 — Телефільм. (Кіровоград). 19.00 — Святоковий концерт. Передача з Кремльського Палацу з'їздів. 22.00 — Святоковий випуск естафети новин. (М).

ФУТБОЛ „ЗІРКА“ НА МІЖНА- РОДНІЙ АРЕНІ

Минулої неділі кіровоградські любители футболу спотегали міжнародну товариську зустріч. Місцева «Зірка» приймала спортсменів лейпцигського клубу «Хемі» — одну з найсильніших команд Німецької Демократичної Республіки. Тря роки тому вона була чемпіоном країни, а поза-

торік — третім призером серед представників вищої ліги.

У сезоні 1965 — 1966 року (в НДР розіграш починається восени і закінчується навесні) футболісти «Хемі» завоювали кубок своєї країни. Вони успішно виступають і зараз. Зокрема, з рахунком 3:0 перемогли нішішнього володаря цього кубка — «Мотор» з м. Цвікау.

Наші земляки почали гру з німецькими спортсменами як рівні з рівними. В дебюті матчу перевага була навіть на їх боці. Пізніше гості активізували свої дії. Вони відкрили рахунок. Це зробив центральний нападаючий Берт Матоуа на 23-й хвилині. Тільки в другому таймі Анатолій Лебідь відквитав гол. Та скоро після цього той же Матоуа знову ввів свою команду вперед. Незадовго пе-

ред кінцем матчу Миколі Корольову вдалося встановити рівновагу. Так внічю (2:2) і закінчився цей поєдинок.

Це була друга міжнародна зустріч «Зірки» в нішішньому сезоні. Нагадаємо, що в серпні вона завдала поразки футболістам Лівану — 5:1.

Кіровоградські футболісти мають чималий досвід зустрічей із зарубіжними командами. Суперниками «Зірки» ще кілька років тому були також німці, пізніше — поляки, чехи, угорці, французи, італійці. За останні дев'ять років наші футболісти провели п'ятнадцять міжнародних матчів. Дев'ять з них вони виграли, три звели внічю і стільки ж програли. У ворота суперників забито 37 м'ячів, а в свої пропущено 17.

В. МАРЧУКОВ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

М. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ

ПОГОДА

Вдень 1 листопада по області переважає мінлива хмарність, в західних районах місцями дощ, по місту — без опадів. Температура повітря по області 12—17, по місту — 14—16 градусів.